

Crisis & Faith

Perek 11c

Did David Throw the Battle?

<p>יב וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אוּרִיָּה, שֵׁב בְּזֶה גַם-הַיּוֹם--וּמָחָר אֲשַׁלְּחֶךָ; וַיֵּשֶׁב אוּרִיָּה בִירוּשָׁלַם בַּיּוֹם הַהוּא, וּמָחָרְתָּ.</p>	<p>12 And David said to Uriah: 'Tarry here to-day also, and to-morrow I will let thee depart.' So Uriah abode in Jerusalem that day, and the morrow.</p>
<p>יג וַיִּקְרָא-לוֹ דָּוִד, וַיֹּאכַל לֶפְנָיו וַיִּשְׁתֶּ--וַיִּשְׁכְּרֵהוּ; וַיֵּצֵא בַעֲרָב, לִשְׁכַב בְּמִשְׁכָּבוֹ עִם-עֲבָדֵי אֲדֹנָיו, וְאֶל-בֵּיתוֹ, לֹא יָרַד.</p>	<p>13 And when David had called him, he did eat and drink before him; and he made him drunk; and at even he went out to lie on his bed with the servants of his lord, but went not down to his house.</p>
<p>יד וַיְהִי בַבֹּקֶר, וַיִּכְתֹּב דָּוִד סֵפֶר אֶל-יוֹאָב; וַיִּשְׁלַח, בְּיַד אוּרִיָּה.</p>	<p>14 And it came to pass in the morning, that David wrote a letter to Joab, and sent it by the hand of Uriah.</p>
<p>טו וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר, לֵאמֹר: הֲבוּ אֶת-אוּרִיָּה, אֶל-מוֹל פְּנֵי הַמַּלְחָמָה הַחֲזָקָה, וְשַׁבְתֶּם מֵאַחֲרָיו, וְנָפְהוּ וָמָת. {ס}</p>	<p>15 And he wrote in the letter, saying: 'Set ye Uriah in the forefront of the hottest battle, and retire ye from him, that he may be smitten, and die.' {S}</p>
<p>טז וַיְהִי, בְּשִׁמּוֹר יוֹאָב אֶל-הָעִיר; וַיִּתֵּן, אֶת-אוּרִיָּה, אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָדַע, כִּי אַנְשֵׁי-חַיִל שָׁם.</p>	<p>16 And it came to pass, when Joab kept watch upon the city, that he assigned Uriah unto the place where he knew that valiant men were.</p>
<p>יז וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי הָעִיר, וַיִּלָּחֲמוּ אֶת-יוֹאָב, וַיִּפְּלוּ מִן-הָעָם, מֵעֲבָדֵי דָוִד; וַיָּמָת, גַּם אוּרִיָּה הַחִיטִּי.</p>	<p>17 And the men of the city went out, and fought with Joab; and there fell some of the people, even of the servants of David; and Uriah the Hittite died also.</p>

1. Abarbanel

הצד הרביעי באופן המיתה וההריגה שהרגו בחרב בני עמון וע"י אויבי השם, המבלי אין קברים בישראל ואדם אין שימיתו בקשת ובחנית? אם לריב ומצה ואם בפתע ולא נודע מי הכהו, ולמה צוה להרגו בחרב האויבים? ואתה רואה שהיה בלתי אפשרי שימות אוריה בזה כי אם במות עמו רבים מישראל, כי לא ישימו איש אחד אל מול המלחמה החזקה לבדו, וכן אמר הכתוב ויפול מן העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי, ואם כן לא המית דוד את אוריה לבדו כי אם גם עמו אנשים רבים מבני ישראל, וכבר העירו על זה חכמינו ז"ל במדרש שמואל (פרשה כ"ה) אמרו ואתו הרגת בחרב בני עמון, רבנין אמרין ואותו מגיד שהרבה צדיקים כיוצא בו הרגת עמו.

2. Sanhedrin 95a

וישבי בנוב אשר בלידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חרשה ויאמר להכות את דוד מאי וישבי בנוב אמר רב יהודה אמר רב איש שבא על עסקי נוב א"ל הקב"ה לדוד עד מת יהיה עון זה שמון בידך על ירך נהרגה נוב עיר הכהנים ועל ירך נטרד דואג האדומי ועל ירך נהרגו שאול ושלשת בניו

יח וַיִּשְׁלַח, יוֹאָב; וַיַּגֵּד לְדָוִד, אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַמַּלְחָמָה.

18 Then Joab sent and told David all the things concerning the war;

יט וַיִּצַו אֶת-הַמַּלְאָךְ, לֵאמֹר: כָּכֹלֹתְךָ,

19 and he charged the messenger, saying: 'When thou hast

את כל-דברי המלחמה--לדבר אל-המלך.	made an end of telling all the things concerning the war unto the king,
כ והיה, אם-תעלה חמת המלך, ואמר לך, מדוע נגשיתם אל-העיר להלחם: הלא ידעתם, את אשר-ירו מעל החומה.	20 it shall be that, if the king's wrath arise, and he say unto thee: Wherefore went ye so nigh unto the city to fight? knew ye not that they would shoot from the wall?
כא מי-הכה את-אבימלך בן-ירבשת, הלא-אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ, למה נגשיתם, אל-החומה; ואמרת--גם עבדך אוריה החתי, מת.	21 who smote Abimelech the son of Jerubesheth? did not a woman cast an upper millstone upon him from the wall, that he died at Thebez? why went ye so nigh the wall? then shalt thou say: Thy servant Uriah the Hittite is dead also.'
כב וילך, המלאך; ויבא ויגד לדוד, את כל-אשר שלחו שלחו יואב.	22 So the messenger went, and came and told David all that Joab had sent him for.
כג ויאמר המלאך, אל-דוד, כי-גברו עלינו האנשים, ויצאו אלינו השדה; ונהיה עליהם, עד-פחת השער.	23 And the messenger said unto David: 'The men prevailed against us, and came out unto us into the field, and we were upon them even unto the entrance of the gate.
כד ויראו המוראים אל-עבדיך מעל החומה, וימותו מעבדי המלך; וגם, עבדך אוריה החתי--מת. {ס}	24 And the shooters shot at thy servants from off the wall, and some of the king's servants are dead, and thy servant Uriah the Hittite is dead also.' {S}

3. Shoftim 9

- נג ותשלך אשה אחת, פלח רכב--על-ראש אבימלך; ותרץ, את-גלגלתו.
- 53 And a certain woman cast an upper millstone upon Abimelech's head, and broke his skull.
- נד ויקרא מהרה אל-הנער נשא כליו, ויאמר לו שלף חרבך וימותתני--פן-יאמרו לי, אשה הרגתהו; וידקרהו נערו, וימת.
- 54 Then he called hastily unto the young man his armour-bearer, and said unto him: 'Draw thy sword, and kill me, that men say not of me: A woman slew him.' And his young man thrust him through, and he died.
- נה ויראו איש-ישראל, כי מת אבימלך; וילכו, איש למקומו.
- 55 And when the men of Israel saw that Abimelech was dead, they departed every man unto his place.

4. Shmuel Bet 12

- כו וילחם יואב, ברבת בני עמון; וילכד, את-עיר המלוכה.
- 26 Now Joab fought against Rabbah of the children of Ammon, and took the royal city.
- כז וישלח יואב מלאכים, אל-דוד; ויאמר נלחמתי ברבה, גם-לכדתי את-עיר המים.
- 27 And Joab sent messengers to David, and said: 'I have fought against Rabbah, yea, I have taken the city of waters.
- כח ועתה, אסף את-יתר העם, ונחה על-העיר, ולכדה: פן-אלכד אני את-העיר, ונקרא שמי עליה.
- 28 Now therefore gather the rest of the people together, and encamp against the city, and take it; lest I take the city, and it be called after my name.'
- כט ויאסף דוד את-כל-העם, וילך רבתה; וילחם בה, וילכדה.
- 29 And David gathered all the people together, and went to Rabbah, and fought against it, and took it.

5. Divrei HaYamim Aleph 20:1

- א ויהי לעת תשובת השנה לעת צאת המלכים, וינהג יואב את-חיל הצבא וישחת את-ארץ בני-עמון ויבא ויצר את-רבה, ודויד, ישב בירושלם; ויגד יואב את-רבה, ויחרסה.
- 1 And it came to pass, at the time of the return of the year, at the time when kings go out to battle, that Joab led forth the power of the army, and wasted the country of the children of Ammon, and came and besieged Rabbah. But David tarried at Jerusalem. And Joab smote Rabbah, and overthrew it.

6. Yehoshua 8

- ג** וַיָּקָם יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-עַם הַמִּלְחָמָה, לָעֲלוֹת הָעֵי; וַיִּבְחַר יְהוֹשֻׁעַ שְׁלֹשִׁים אָלֶף אִישׁ, גִּבּוֹרֵי הַחַיִל, וַיִּשְׁלַחם, לְיָלָה.
- 3** So Joshua arose, and all the people of war, to go up to Ai; and Joshua chose out thirty thousand men, the mighty men of valour, and sent them forth by night.
- ד** וַיִּצַו אֹתָם לֵאמֹר, רְאוּ אֶתֶם אַרְבָּים לָעִיר מֵאַחֲרֵי הָעִיר--אַל-תִּרְחִיקוּ מִן-הָעִיר, מְאֹד; וְהִייתֶם כְּלַכְּם, נֹכְחִים.
- 4** And he commanded them, saying: 'Behold, ye shall lie in ambush against the city, behind the city; go not very far from the city, but be ye all ready.
- ה** וְאֲנִי, וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי, נִקְרַב, אֶל-הָעִיר; וְהָיָה, כִּי-יֵצְאוּ לִקְרַאתֵנוּ כְּאֲשֶׁר בְּרֵאשִׁיטָה, וְנִסְנַנּוּ, לִפְנֵיהֶם.
- 5** And I, and all the people that are with me, will approach unto the city; and it shall come to pass, when they come out against us, as at the first, that we will flee before them.
- ו** וַיֵּצְאוּ אַחֲרֵינוּ, עַד הַתִּיקֵנוּ אוֹתָם מִן-הָעִיר--כִּי לֹא-מָרוּ, נָסִים לִפְנֵינוּ כְּאֲשֶׁר בְּרֵאשִׁיטָה; וְנִסְנַנּוּ, לִפְנֵיהֶם.
- 6** And they will come out after us, till we have drawn them away from the city; for they will say: They flee before us, as at the first; so we will flee before them.
- ז** וְאַתֶּם, תִּקְמוּ מֵהָאוֹרֵב, וְהוֹרֵשְׁתֶּם, אֶת-הָעִיר; וְיָתְנָה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, בְּיַדְכֶם.
- 7** And ye shall rise up from the ambush, and take possession of the city; for the LORD your God will deliver it into your hand.

- כה** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-הַמַּלְאָךְ, כֹּה-תֹאמַר אֶל-יוֹאָב **אֶל-יָרֵעַ בְּעֵינֶיךָ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה**--כִּי-כֹזֵה וְכֹזֵה, תֵּאכַל הַחֶרֶב; הַחֹזֵק מִלְחַמְתֶּךָ אֶל-הָעִיר וְהָרְסָהּ, וְחִזְקוּהוּ.
- 25** Then David said unto the messenger: 'Thus shalt thou say unto Joab: Let not this thing displease thee, for the sword devoureth in one manner or another; make thy battle more strong against the city, and overthrow it; and encourage thou him.'
- כו** וַתִּשְׁמַע אִשְׁתּוֹ אוּרִיָּה, כִּי-מֵת אוּרִיָּה אִישָׁה; וַתִּסְפֹּד, עַל-בַּעְלָהּ.
- 26** And when the wife of Uriah heard that Uriah her husband was dead, she made lamentation for her husband.
- כז** וַיַּעֲבֵר הָאֵבֶל, וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיֹּאסֶפֶה אֶל-בֵּיתוֹ וְתָהִי-לוֹ לְאִשָּׁה, וַתֵּלֶד לוֹ, בֵּן; וַיָּרֵעַ הַדָּבָר אֲשֶׁר-עָשָׂה דָּוִד, בְּעֵינֵי יְהוָה. {פ}
- 27** And when the mourning was past, David sent and took her home to his house, and she became his wife, and bore him a son. But the thing that David had done displeased the LORD. {P}

Self-Betrayal

1. Using Yoav: Shmuel Bet 3:28-29

- כח** וַיִּשְׁמַע דָּוִד, מֵאַחֲרֵי כֵן, וַיֹּאמֶר נְקִי אָנֹכִי וּמִמְלַכְתִּי מֵעַם יְהוָה, עַד-עוֹלָם--מִדְּמִי, אֲבָנָר בֶּן-נֵר.
- 28** And afterward when David heard it, he said: 'I and my kingdom are guiltless before the LORD for ever from the blood of Abner the son of Ner;
- כט** יַחֲלוּ עַל-רֹאשׁ יוֹאָב, וְעַל כָּל-בֵּית אָבִיו; וְעַל-יִכָּרֵת מִבֵּית יוֹאָב זָב וּמִצָּרַע וּמְחֹזֵק בַּפֶּלֶךְ, וְנֹפֵל בַּחֶרֶב--וְחָסֵר-לֶחֶם.
- 29** let it fall upon the head of Joab, and upon all his father's house; and let there not fail from the house of Joab one that hath an issue, or that is a leper, or that leaneth on a staff, or that falleth by the sword, or that lacketh bread.'

2. Using the Enemy For Murder: Shmuel Aleph 18:17-25

- יז** וַיֹּאמֶר שָׂאוּל אֶל-דָּוִד, הִנֵּה בְּתִי הַגְּדוֹלָה מֵרַב אֶתָּה אֶתֶּן-לְךָ לְאִשָּׁה--אֵד הִיא-לִי לְבֶן-חַיִל, וְהִלַּחֵם מִלְחָמוֹת יְהוָה; וְשָׂאוּל
- 17** And Saul said to David: 'Behold my elder daughter Merab, her will I give thee to wife; only be thou valiant for me, and fight the LORD'S battles.' For Saul said: 'Let not

- אָמַר, אֶל-תְּהִי יָדִי בּוֹ, וְתִהְיֶה-בּוֹ, יָד-** my hand be upon him, but let the hand of the Philistines be
פְּלִשְׁתִּים. {ס} upon him.' {S}
- יח** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-שָׁאוּל, מִי אֲנֹכִי וּמִי חַיִּי, 18 And David said unto Saul: 'Who am I, and what is my
מִשְׁפַּחַת אָבִי, בְּיִשְׂרָאֵל--כִּי-אֶהְיֶה חֵתָן, life, or my father's family in Israel, that I should be son-in-
לְמֶלֶךְ. law to the king?'
- יט** וַיְהִי, בַּעֲתַת תֵּת אֶת-מֶרַב בַּת-שָׁאוּל-- 19 But it came to pass at the time when Merab Saul's
לְדָוִד; וְהָיָה נִתְּנָה לְעַדְרִיֶאֱל המְחֹלְתִי, daughter should have been given to David, that she was
לְאִשָּׁה. given unto Adriel the Meholathite to wife.
- כ** וַתֵּאָהֵב מִיכַל בַּת-שָׁאוּל, אֶת-דָּוִד; וַיִּגְדּוּ 20 And Michal Saul's daughter loved David; and they told
לְשָׁאוּל, וַיֵּשֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינָיו. Saul, and the thing pleased him.
- כא** וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶתְנֶנָּה לוֹ, וְתִהְיֶה-לוֹ 21 And Saul said: 'I will give him her, that she may be a
לְמוֹקֵשׁ, וְתִהְיֶה-בּוֹ, יָד-פְּלִשְׁתִּים; וַיֹּאמֶר snare to him, and that the hand of the Philistines may be
שָׁאוּל אֶל-דָּוִד, בְּשָׂתִים תִּתְּחַתּוּ בִּי הַיּוֹם. against him.' Wherefore Saul said to David: 'Thou shalt
this day be my son-in-law through the one of the twain.'
- כב** וַיִּצַו שָׁאוּל אֶת-עַבְדָּו, דַּבְּרוּ אֶל-דָּוִד 22 And Saul commanded his servants: 'Speak with David
בְּלֵט לֵאמֹר, הִנֵּה חִפָּץ בְּיָד הַמֶּלֶךְ, וְכָל-עַבְדָּיו בְּלֵט
אֶהְבִּיב; וְעַתָּה, הִתְחַתּוּ בְּמֶלֶךְ. and all his servants love thee; now therefore be the king's
son-in-law.'
- כג** וַיְדַבְּרוּ עַבְדֵי שָׁאוּל, בְּאָזְנֵי דָוִד, אֶת- 23 And Saul's servants spoke those words in the ears of
הַדְּבָרִים, הָאֵלֶּה; וַיֹּאמֶר דָּוִד, הֲנִקְלָהּ David. And David said: 'Seemeth it to you a light thing to
בְּעֵינֵיכֶם הִתְחַתּוּ בְּמֶלֶךְ, וְאֲנֹכִי, אִישׁ-רֵשׁ be the king's son-in-law, seeing that I am a poor man, and
וְנִקְלָה. lightly esteemed?'
- כד** וַיִּגְדּוּ עַבְדֵי שָׁאוּל, לוֹ--לֵאמֹר: כַּדְּבָרִים 24 And the servants of Saul told him, saying: 'On this
הָאֵלֶּה, דַּבְּר דָּוִד. manner spoke David.'
- כה** וַיֹּאמֶר שָׁאוּל כֹּה-תֹאמְרוּ לְדָוִד, אִין- 25 And Saul said: 'Thus shall ye say to David: The king
חִפָּץ לְמֶלֶךְ בְּמַהֵר, כִּי בְּמַאֵה עֶרְלוֹת desireth not any dowry, but a hundred foreskins of the
פְּלִשְׁתִּים, לְהִנָּקֵם בְּאִיְבֵי הַמֶּלֶךְ; וְשָׁאוּל Philistines, to be avenged of the king's enemies.' For Saul
חָשַׁב, לְהַפִּיל אֶת-דָּוִד בְּיַד-פְּלִשְׁתִּים. thought to make David fall by the hand of the Philistines.

3. Breaking Up Married Couple: Shmuel Aleph 25:44

- מד** וְשָׁאוּל, נָתַן אֶת-מִיכַל בַּתוֹ--אִשְׁת דָּוִד: 44 Now Saul had given Michal his daughter, David's wife,
לְפַלְטִי בֶן-לַיִשׁ, אֲשֶׁר מִגַּלִּים. to Palti the son of Laish, who was of Gallim.

4. Lack of Faith: Shmuel Bet 2:39; Shmuel Aleph 26:9-11

- לט** וְאֲנֹכִי הַיּוֹם רַךְ וּמְשׁוּחַ מֶלֶךְ, 39 And I am this day weak, and just anointed king; and these
וְהָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה קָשִׁים וְהָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה קָשִׁים men the sons of Zeruiah are too hard for me; the LORD
מִמֶּנִּי: יְשַׁלֵּם יְהוָה לְעֵשָׂה הָרָעָה, reward the evildoer according to his wickedness.' {P}
כְּרָעָתוֹ. {פ}

- ט** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אַבִּישַׁי, אֶל- 9 And David said to Abishai: 'Destroy him not; for who can
תִּשְׁחִיתֵהוּ: כִּי מִי שְׁלַח יָדוֹ, בְּמִשְׁחִיחַ put forth his hand against the LORD'S anointed, and be
יְהוָה--וְנִקְהָה. {פ} guiltless?' {P}

- י** וַיֹּאמֶר דָּוִד חַי-יְהוָה, כִּי אִם-יְהוָה 10 And David said: 'As the LORD liveth, nay, but the
יִגְפְּנוּ; או-יוֹמוֹ יָבֹא וּמָת, אוּ בְמִלְחָמָה LORD shall smite him; or his day shall come to die; or he
יָרֵד וְנִקְפָּה. shall go down into battle, and be swept away.

יא חֲלִילָה לִי מִיְהוָה, מִשְׁלַח יָדִי בְּמִשְׁיַח
יְהוָה; וְעַתָּה קַח-נָא אֶת-הַחֲנִית אֲשֶׁר
מִרְאֲשֵׁתוֹ, וְאֶת-צַפְחַת הַמַּיִם--וְנִלְכָה-לָנוּ.
11 The LORD forbid it me, that I should put forth my hand
against the LORD'S anointed; but now take, I pray thee, the
spear that is at his head, and the cruse of water and let us
go.'